Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

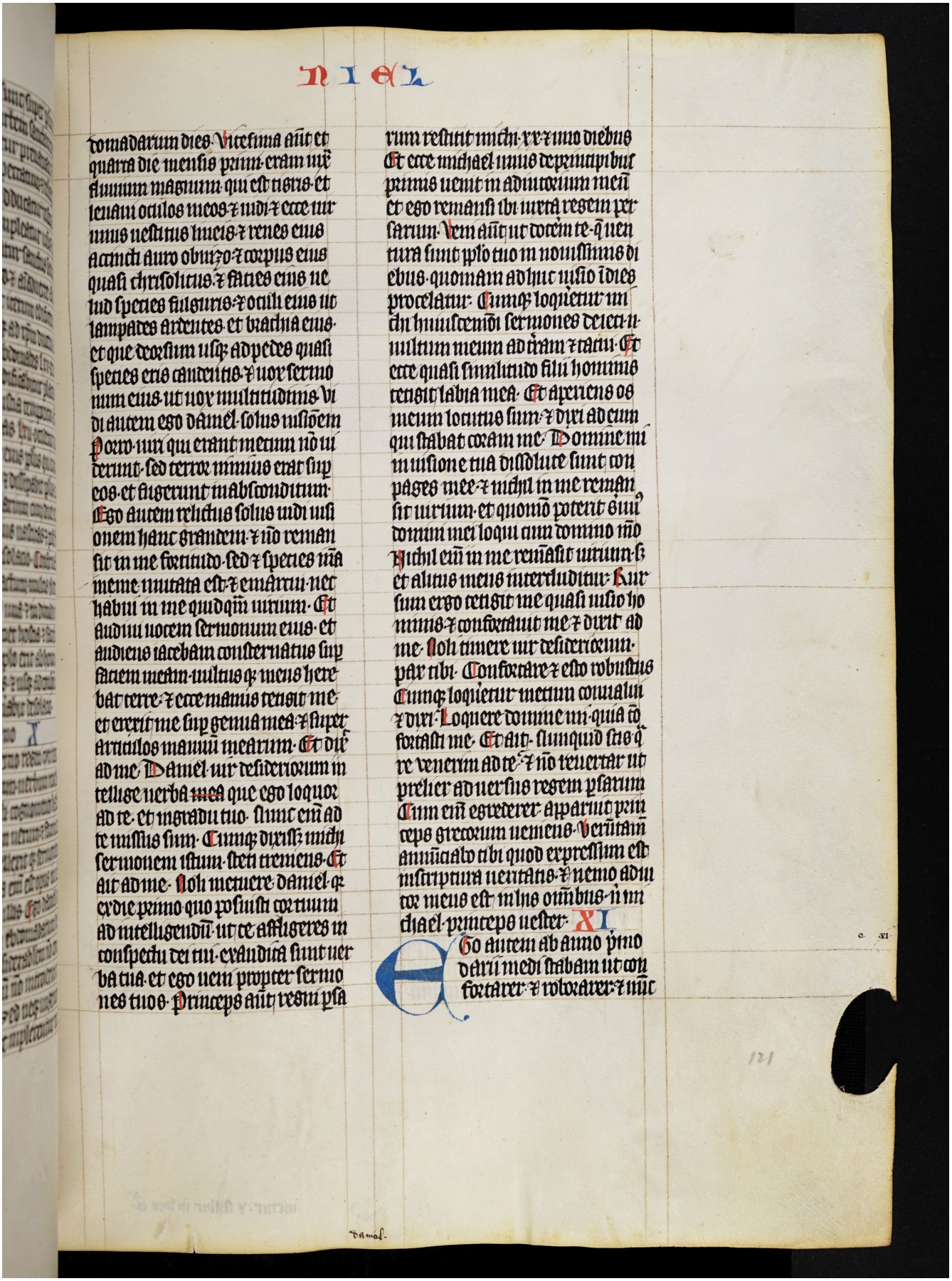

DANIEL

tomadarum dies. Vicesima autem et
quarta die mensis primi eram iuxta
fluuium magnum qui est tigris. et
leuaui oculos meos. & uidi. & ecce uir
unus uestitus lineis. & renes eius
accincti auro obrizo. & corpus eius
quasi chrysolitus. & facies eius ue
lut species fulguris. & oculi eius ut
lampades ardentes. et brachia eius.
et que deorsum usque ad pedes quasi
species eris candentis. & uox sermo
num eius ut uox multitudinis. Vi
di autem ego daniel solus uisionem
porro uiri qui erant mecum non ui
derunt. sed terror minimus erat sup
eos. et fugerunt in abscondito.
Ego autem relictus solus uidi uisi
onem hanc grandem. & non reman
sit in me fortitudo. sed & species mea
mutata est. & emarcuit. nec
habui in me quidquam uirium. Et
audiui uocem sermonum eius. et
audiens iacebam consternatus sup
faciem meam. uultus que meus here
bat terre. & ecce manus tetigit me.
et erexit me super genua mea. & super
articulos manuum mearum. Et dixit
ad me. Daniel uir desideriorum in
telligere uerba ~~mea~~ que ego loquor
ad te. et ingredere in tuo. stetit enim ad
te missus sum. Cumque dixisset michi
sermonem istum. steti tremens. Et
ait ad me. Noli metuere daniel. ex
die primo quo posuisti cor tuum
ad intelligendum. ut te affligeres in
conspectu dei tui. exaudita sunt ue
ba tua. et ego ueni propter sermo
nes tuos. Princeps autem regni pla
rum restitit michi. xx. & uno diebus
Et ecce michael unus de principibus
primis uenit in adiutorium meum
et ego remansi ibi iuxta regem per
sarum. Venit autem ut docerem te. quen
tura sunt populo tuo in nouissimis di
ebus. quoniam adhuc usque dies
procelatur. Cumque loqueretur mi
chi huiuscemodi sermones dejecti u
ultum meum ad terram. & tacui. Et
ecce quasi similitudo filii hominis
tetigit labia mea. Et aperiens os
meum locutus sum. & dixi ad eum
qui stabat coram me. Domine mi
in uisione tua dissoluti sunt com
pages mee. & michi in me remansit
uirtus. et quomodo potest seruus
domini mei loqui cum domino suo
Nichil enim in me remansit uirtus. si
et alitus meus interclusus est. Rur
sum ergo tetigit me quasi uisio ho
minis. & confortauit me. & dixit ad
me. Noli timere uir desideriorum.
pax tibi. Confortare. & esto robustus
Cumque loqueretur mecum corroborau
& dixi. Loquere domine mi. quia con
fortasti me. Et ait. Numquid scis quare
uenerim ad te. & non reuertar ut
prelier ad uersus regem persarum
Cum enim egrederer. apparuit prin
ceps grecorum uenientis. Veritatem
annunciabo tibi quod expressum est
in scriptura ueritatis. & nemo adiu
tor meus est in his omnibus. nisi mi
chael. princeps uester. XI
Ego autem ab anno primo
darii medi stabam ut con
fortarem. & roborarem. & nunc

c. XI

121

Damal.